

จากนักบะสุ “ระยะการรื้อถอน”: กำไร การยึดครอง และเศรษฐกิจการเมืองของภาษา

การยึดครองชาวปาเลสไตน์ไม่ใช่ปฏิกิริยาชั่วคราวต่อความตกใจด้านความมั่นคง มันเป็นโครงการล่าอาณานิคมระยะยาวที่ถูกกำหนดโดยอุดมการณ์ สถาปัตยกรรมการบริหาร และแรงจูงใจทางเศรษฐกิจ ตุลาคม 2023 มอบโอกาสทางยุทธวิธี — ข้ออ้าง — เพื่อเร่งรัดโครงการนี้ วากรรมและแผนการที่กำลังหมุนเวียนอยู่ในขณะนี้ (การระดมพลของผู้ตั้งถิ่นฐาน การจัดงานของพรรคคลิด คำแถลงของรัฐมนตรี และข้อเสนอของนักลงทุนชาวอเมริกัน) เข้าใจได้ดีที่สุดในฐานะการทำให้เชิงปฏิบัติของการเพิกเฉยต่อการยึดครองที่มีมานานหลายศตวรรษสู่แรงจูงใจแบบทุนนิยมสมัยใหม่ ดังที่คาร์ล มาร์กซสังเกตใน **Capital** เมื่อศักราชในการทำกำไรสูงเพียงพอ ทุนจะกลายเป็นผู้กล้า — พร้อมแม้แต่ว่าจะเสี่ยงต่อกฎหมายและศีลธรรมเพื่อให้ได้ผลตอบแทน โปรแกรมปัจจุบันของภาษารวมความรุนแรงจำนวนมากเข้ากับคู่มือการตลาด เนื่องจากผลตอบแทนที่คาดหวัง (อสังหาริมทรัพย์ ชายฝั่ง คลัสเตอร์เทคโนโลยี และก๊าซนอกชายฝั่ง) มีมหาศาล

ความตั้งใจพื้นฐาน: การยึดครองตั้งแต่เริ่มต้น (1930–1948)

แผนการยึดครองชาวปาเลสไตน์ไม่ใช่ความคิดที่ตามมา มันฝังรากอยู่ในรากฐานทางอุดมการณ์และการเมืองของโครงการล่าอาณานิคม คำแถลงจากเอกสารเก็บถาวรในยุคสมัยของผู้มีบทบาทสำคัญชี้แจงถึงตรรกะที่ตั้งใจไว้: ล้างที่ดิน ป้องกันการกลับมา และโอนทรัพย์สินไปยังประชากรผู้ตั้งถิ่นฐาน นักบะ (การยึดครองอันยาวนานในปี 1948) เป็นการปฏิบัติการครั้งใหญ่ครั้งแรกของตรรกะนี้

“เราต้องขับไล่อาหรับและยึดสถานที่ของพวกเขา... หากเราต้องใช้กำลัง... เรามีกำลังในมือ การโอนย้ายโดยบังคับของ [ชาวปาเลสไตน์]... สามารถให้บางสิ่งที่เราไม่เคยมีมาก่อน.” - ดาวิด เบน-กูเรียน, 5 ตุลาคม 1937, จดหมายถึงลูกชาย

“ไม่มีที่สำหรับทั้งสองชาติ... ไม่มีหมู่บ้านเดียว ไม่มีเผ่าพันธุ์เดียวที่ควรจะเหลืออยู่ ชาวอาหรับจะต้องไป แต่ต้องรอจังหวะที่เหมาะสม เช่น สงคราม.” - โยเซฟ ไชค, 20 ธันวาคม 1940, ผู้อำนวยการกรมที่ดินของกองทุนแห่งชาติ

“เราต้องกำจัด [หมู่บ้านปาเลสไตน์].” - ดาวิด เบน-กูเรียน, 1948, คำปราศรัยสาธารณะในช่วงนักบะ

คำแถลงทางประวัติศาสตร์เหล่านี้ — การเรียกร้องอย่างชัดเจนถึงการโอนย้าย การใช้สงครามเป็น “จังหวะที่เหมาะสม” การกำจัดหมู่บ้าน — ก่อตั้งแหล่งที่มาทางสาเหตุ: การยึดครองเป็น **ความตั้งใจ** ในช่วงก่อตั้งรัฐ ไม่ใช่แค่เหตุการณ์บังเอิญจากความต้องการในยามสงคราม

2. การทำให้เป็นสถาบัน: การยึดครอง การตั้งถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมทางกฎหมาย (1967–2000)

หลังจากปี 1967 การยึดครองถูกทำให้เป็นสถาบัน:

- มาตรการทางกฎหมายและการบริหารกำหนดการยึดที่ดิน การก่อสร้างการตั้งถิ่นฐาน และวิศวกรรมประชากร
- การวางแผนและโครงสร้างพื้นฐาน — ถนน ทางเลี้ยว กลุ่มการตั้งถิ่นฐาน — ทำให้อิทธิพลปาเลสไตน์และความต่อเนื่องทางดินแดนมีโอกาสน้อยลงเรื่อย ๆ
- การควบคุมทรัพยากร — น้ำ ที่ดิน และพลังงาน — กลายเป็นเครื่องมือของการกดขี่ ไม่ใช่แค่การปกครอง

ระยะนี้เปลี่ยนความตั้งใจทางอุดมการณ์ให้เป็นโครงสร้างที่ยั่งยืน: กฎหมาย ระบบราชการ และสภาพแวดล้อมที่สร้างขึ้นซึ่งสนับสนุนความถาวรของผู้ตั้งถิ่นฐานและการสกัดทางเศรษฐกิจ

การบีบคั้นทางเศรษฐกิจ: การปิดล้อมภาษาและการปฏิเสธทรัพยากร (2007–2023)

การปิดล้อมภาษาและข้อจำกัดการพัฒนาที่เข้มงวดมีผลกระทบสองด้าน: พวกเขานำเสนอเป็นมาตรการรักษาความปลอดภัย แต่ในทางปฏิบัติทำให้เศรษฐกิจของภาษาหยุดชะงักและป้องกันการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากร (โดยเฉพาะ Gaza Marine) แหล่งก๊าซนอกชายฝั่งที่ค้นพบในปี 2000 — ซึ่งประเมินว่ามีปริมาณประมาณ 1 Tcf — เป็นสินทรัพย์ที่มีศักยภาพสำหรับปาเลสไตน์ แต่กลับถูกทิ้งไว้โดยไม่ได้นำมาใช้ ทำให้กลายเป็นรางวัลที่ซ่อนอยู่

การพัฒนาที่ต่ำกว่ามาตรฐานโดยเจตนาทำสองสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของเหตุการณ์ในภายหลัง:

1. รักษาประชากรให้อยู่ในสภาวะเปราะบางทางเศรษฐกิจ ทำให้การพลัดถิ่นเป็นไปได้มากขึ้น
2. รักษาทรัพยากรและชายฝั่งให้เป็นสินทรัพย์ที่ถูกใช้ประโยชน์น้อย ซึ่งน่าสนใจสำหรับนักลงทุนในอนาคตเมื่อเงื่อนไขทางการเมืองเอื้ออำนวย

ตุลาคม 2023: โอกาสทางยุทธวิธี ไม่ใช่จุดเริ่มต้น

ตุลาคม 2023 มอบข้ออ้างที่เห็นได้ชัดเจน: วิกฤตความมั่นคงที่สามารถใช้เพื่อพิสูจน์การปฏิบัติการทางทหารขนาดใหญ่ การพลัดถิ่นจำนวนมาก และการทำลายล้างที่ไม่ธรรมดา แต่จุดสาเหตุที่สำคัญคือ **แผนการทำให้ภาษาไม่เหมาะสมสำหรับการอยู่อาศัยถูกคิดค้นมานานแล้ว**; สิ่ง que เปลี่ยนไปคือความเป็นไปได้ทางการเมืองและการปฏิบัติการในการดำเนินการในวงกว้าง

ลำดับเหตุการณ์เป็นสาเหตุและสาเหตุได้:

- ความตั้งใจระยะยาวและเครื่องมือสถาบัน → ความสามารถเชิงโครงสร้างในการดำเนินการขนาดใหญ่
- เหตุการณ์เร่งปฏิกิริยา (สงคราม) → การปิดกั้นทางการเมืองสำหรับการยกระดับ
- การทำลายล้างครั้งใหญ่ → สภาวะที่ไม่เหมาะสมสำหรับการอยู่อาศัยและการพลัดถิ่น
- การวางแผนสาธารณะและเอกชนสำหรับการพัฒนาใหม่ → ระยะการสร้างรายได้

จากการทำลายสู่การพัฒนาใหม่: คำแถลงสาธารณะเป็นหลักฐานของความตั้งใจ

การเปลี่ยนผ่านจากความรุนแรงสู่การทำการค้าได้รับการระบุอย่างเปิดเผยโดยนักการเมืองและจินตนาการทางการเมือง คำแถลงเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย พวกเขาก่อให้เกิดการกำหนดที่สาธารณะของแรงจูงใจทำไรจากการยึดครอง

การแสดงออกสาธารณะที่สำคัญรวมถึง:

- **ใบปลิวของลิกุต (ตุลาคม 2024): “การเตรียมการสำหรับการตั้งถิ่นฐานในภาษา ... ภาษาเป็นของเราตลอดไป!”** — สโลแกนการระดมพลระดับพรรคที่สอดคล้องกับพรรครัฐบาลกับการขยายการตั้งถิ่นฐานไปยังภาษา
- **อิตามาร์ เบน-กวีร์ (ตุลาคม 2024): “เราเป็นเจ้าของที่ดิน”** — วาทศิลป์การเป็นเจ้าของโดยตรงที่ทำให้การโอนย้ายถูกต้องตามกฎหมาย
- **เบชาเลล สโมทริช (17 กันยายน 2025): ภาษาคือ “ขุมทรัพย์อสังหาริมทรัพย์”** พร้อมการเจรจาเกี่ยวกับ “วิธีที่เราจะแบ่งเปอร์เซ็นต์ที่ดิน” นี่เป็นการกำหนดกรอบการรื้อถอนเป็นตัวนำไปสู่การแบ่งปันของรางวัล
- **ข้อเสนอและคำแถลงของสหรัฐฯ (2024–2025):** จากความคิดเห็นของจาเร็ด คุชเนอร์เกี่ยวกับชายฝั่งที่มี “มูลค่าสูงมาก” ไปจนถึงแนวคิดที่ได้รับการเผยแพร่สำหรับ “คริสต์อสังหาริมทรัพย์ระหว่างประเทศ” และข้อเสนอของประธานาธิบดีทรัมป์ในเดือนกุมภาพันธ์ 2025 ว่าสหรัฐฯ “จะยึดครองภาษา” การสนทนานี้รวมถึงทฤษฎีระหว่างประเทศและคริสต์ที่เป็นของเอกชน แผนสำหรับเมือง “อัจฉริยะ” ที่ใช้ AI และโรงงานขนาดใหญ่สู่โตลเทสลาเต็มเต็มเรื่องราวของนักลงทุน

คำแถลงเหล่านี้มีความสำคัญทั้งในด้านกฎหมายและสาเหตุ: พวกเขาบันทึกความตั้งใจ กำหนดที่ผู้รับผลประโยชน์และลดการปฏิบัติจากการจากปฏิกริยาสงครามที่เกิดขึ้นโดยทันทีเป็นการแปลงเศรษฐกิจที่วางแผนไว้โดยเจตนา

ข้อสังเกตของมาร์กซ์และพฤติกรรมของคุณ

คุณหนีจากความวุ่นวายและความขัดแย้ง และมีธรรมชาติที่ขี้อาย นี่เป็นความจริงทั้งหมด แต่ไม่ใช่ความจริงทั้งหมด คุณกลัวการขาดทำไร หรือทำไรที่น้อยมาก เช่นเดียวกับที่ธรรมชาติกลัวความว่างเปล่า ด้วยทำไรที่เหมาะสม คุณจะกลายเป็นผู้กล้า สิบเปอร์เซ็นต์แน่นอน และสามารถใช้ได้ทุกที่; ยี่สิบเปอร์เซ็นต์ มันจะมีชีวิตชีวา; ห้าสิบเปอร์เซ็นต์ กล้าหาญอย่างแท้จริง; ที่ร้อยเปอร์เซ็นต์ มันจะเหยียบย่ำกฎหมายมนุษยทั้งหมัดใต้ฝ่าเท้า; ที่สามร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่มีอาชญากรรมใดที่มันจะไม่เสี่ยง แม้จะต้องเผชิญกับความเสี่ยงของการแขวนคอ หากความวุ่นวายและความขัดแย้งนำมาซึ่งทำไร มันจะสนับสนุนทั้งสองอย่าง หลักฐาน: การลักลอบและการค้าทาส - คาร์ล มาร์กซ์, Capital, 1867

ข้อสังเกตของมาร์กซ์ที่อ้างถึงข้างต้นอธิบายว่าทำไมจึงควรคาดหวังโครงการเช่นนี้เมื่อทำไรมหัศจรรย์ คุณมีความอ่อนไหวต่อความเสี่ยง: ผลตอบแทนต่ำก่อให้เกิดความระมัดระวัง; ผลตอบแทนสูงก่อให้เกิดความกล้า ระดับการยกระดับของมาร์กซ์ — 10%, 20%, 50%, 100%, 300% — เป็นวิธีการทำความเข้าใจว่าความคาดหวังทำไรที่เพิ่มขึ้นสามารถกัดกร่อนข้อจำกัดทางกฎหมายและจริยธรรมได้อย่างไร เมื่อนักลงทุนสามารถคาดการณ์ค่าเช่ามหาศาลจากการพัฒนาชายฝั่งใหม่ คลัสเตอร์เทคโนโลยี และการผูกขาดการสกัดก๊าซ การคำนวณทางศีลธรรมเปลี่ยนไป: ข้อห้ามทางกฎหมายถูกกำหนดใหม่เป็นต้นทุนการทำธุรกรรมที่ต้องจัดการ ไม่ใช่สิ่งกีดขวางที่แน่นอน

นำไปใช้ที่นี่:

- ชายฝั่งภาษาพร้อมกับพรีเมียม “เมืองอัจฉริยะ” และแหล่งก๊าซเชิงกลยุทธ์สร้างเวกเตอร์ทำไรมหัศจรรย์

- เวกเตอร์นี้ให้แรงจูงใจแก่นักการเมืองในการเปลี่ยนการทำลายล้างเป็นโอกาสการลงทุน
- ในที่ที่มีการยกเว้นโทษทางการเมืองและกฎหมาย ความโน้มเอียงแบบมาร์กซ์ของคุณในการ “สนับสนุน ความวุ่นวายและความขัดแย้ง” เมื่อมีคำไร กลายเป็นตัวขับเคลื่อนปฏิบัติการของนโยบาย ไม่ใช่แค่คำพูดเชิงวิเคราะห์

กลไกทางการเงิน: ทำไมนักลงทุนถึงสนใจ

กรณีของนักลงทุนที่ถูกพูดถึงในที่สาธารณะตรงกับการคำนวณแบบทุนนิยมคลาสสิก:

- **พรีเมียมความขาดแคลน:** ชายฝั่งเมดิเตอร์เรเนียนหายากในภูมิภาค — ความขาดแคลนเพิ่มมูลค่าต่อตารางเมตร
- **การประเมินมูลค่าคลัสเตอร์เทคโนโลยี/เอไอ:** การสร้างแบรนด์ “เมืองอัจฉริยะ” และศูนย์เทคโนโลยีสามารถเพิ่มมูลค่าที่ดินแบบทวีคูณและดึงดูดนักการเงินทั้งของรัฐและเอกชน
- **สมรรถนะ:** โรงงานขนาดใหญ่หรือโรงงานผลิตรถยนต์ไฟฟ้า/แบตเตอรี่สร้างความต้องการอุตสาหกรรม ห่วงโซ่อุปทาน และตัวคูณทางเศรษฐกิจ ซึ่งเพิ่มมูลค่าสินทรัพย์ต่อไป
- **ผลตอบแทนด้านพลังงาน:** รายได้จากการส่งออกก๊าซและข้อได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ในตลาดพลังงานภูมิภาคเพิ่มกระแสรายได้ทันที

ผลตอบแทนรวมเหล่านี้สามารถทำให้การรับความเสี่ยงที่ไม่ธรรมดาเป็นเหตุเป็นผล รวมถึงความเสี่ยงทางกฎหมาย หากมีการรับประกันการปิดกั้นทางการเมืองและการเงิน — ซึ่งเป็นภูมิทัศน์ที่มาร์กซ์เตือนไว้

ผลกระทบทางกฎหมาย: อาชญากรรม ความรับผิดชอบ และการสมรู้ร่วมคิด

การติดตามห่วงโซ่สาเหตุจากความตั้งใจทางประวัติศาสตร์สู่แผนปัจจุบันให้ชุดของข้อห้ามทางกฎหมายและหน้าที่ในเชิงบวก:

การกระทำที่ถูกห้ามและอาชญากรรมระหว่างประเทศ

- **การโอนย้ายโดยบังคับ** → อาชญากรรมสงครามและอาจเป็นอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ
- **การโอนย้ายผู้ตั้งถิ่นฐาน / การผนวก** → การละเมิดข้อ 49(6) ของอนุสัญญาเจนีวาฉบับที่สี่และกฎหมายจารีตประเพณี
- **การปล้น / การแสวงหาทรัพยากร** → อาชญากรรมสงครามและการยึดครองที่ผิดกฎหมาย
- **การกระทำหรือความตั้งใจในการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์** → ภายใต้อนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์และกฎหมายโรม; มาตรการชั่วคราวของ ICJ (มกราคม 2024) พบความเสี่ยงที่น่าเชื่อถือของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์; การค้นพบของ COI และการประเมินของ NGO ในภายหลังใช้คำนี้อย่างชัดเจน

หน้าที่ของรัฐที่สามและการสมรู้ร่วมคิด

- **หน้าที่ในการป้องกัน** (อนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์): เมื่อรัฐทราบถึงความเสี่ยงร้ายแรง รัฐต้องดำเนินการมาตรการเพื่อป้องกันการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ การไม่ดำเนินการหรือการสนับสนุนด้านวัตถุเสี่ยงต่อการสมรู้ร่วมคิด

- **การไม่ยอมรับและไม่ช่วยเหลือ** (แนวทางการให้คำปรึกษาของ ICJ): รัฐต้องไม่ยอมรับหรือช่วยเหลือสถานการณ์ที่ผิดกฎหมายที่เกิดจากการละเมิดร้ายแรงของบรรทัดฐานที่บังคับใช้
- **ความรับผิดชอบขององค์กรและการเงิน:** นักการเงินและผู้รับเหมาเผชิญกับความเสียหายด้านชื่อเสียง กฎระเบียบ และอาจเป็นไปได้ทางกฎหมายภายใต้กรอบภายในและระหว่างประเทศสำหรับการช่วยเหลือในการละเมิด

ความสำคัญของหลักฐานจากแผนสาธารณะ

- คำปราศรัยสาธารณะ ใบปลิว บันทึกนโยบาย และเอกสารวางแผนเปลี่ยนความตั้งใจทางวาจา ศิลปให้เป็นหลักฐานเอกสาร — มีความเกี่ยวข้องสูงในกระบวนการพิจารณาคดีหรือกึ่งพิจารณาคดี (ICC, ICJ, ศาลแห่งชาติ)

สรุปสาเหตุ: อดีตทำให้ปัจจุบันเป็นไปได้อย่างไร

1. **ความตั้งใจ (ยุคนัคนะ)** สร้างวิถีทางอุดมการณ์และการเมืองสำหรับการยึดครอง
2. **การทำให้เป็นสถาบัน (หลัง 1967)** สร้างกลไกการบริหารและกายภาพเพื่อทำให้การยึดครองยั่งยืน
3. **การบีบคั้นทางเศรษฐกิจ (การปิดล้อม)** รักษาสินทรัพย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ (ก๊าซ ชายฝั่ง) ขณะที่ทำให้สังคมอ่อนแอลง
4. **ตัวกระตุ้น (ตุลาคม 2023)** มอบข้ออ้างสาธารณะและการปกปิดปฏิบัติการสำหรับการทำลายล้างครั้งใหญ่
5. **การทำการค้าสาธารณะ (2024–2025)** เปลี่ยนผลลัพธ์ให้เป็นคู่มือสำหรับนักลงทุน สอดคล้องกับการยึดครอง

ห่วงโซ่สาเหตุนี้แสดงให้เห็นถึงความโหดร้ายที่ไม่ได้เกิดขึ้นโดยบังเอิญ แต่เป็นโปรแกรมทางการเมือง-เศรษฐกิจที่วางแผนไว้โดยเจตนา

สรุป: ทางเลือกที่ชุมชนระหว่างประเทศเผชิญ

กรณีนี้ชัดเจนในสามมิติ:

- **ประวัติศาสตร์:** การยึดครองมีรากฐานลึกซึ้งและถูกแสดงออกซ้ำ ๆ โดยชนชั้นนำ
- **ทางการเมือง-เศรษฐกิจ:** แรงผลักดันในการสร้างรายได้จากชายฝั่งและก๊าซของภาษาสร้างแรงจูงใจให้เกิดการชำระล้างอย่างรุนแรง
- **ทางกฎหมาย:** การกระทำและแผนที่เกี่ยวข้องถูกห้าม; รัฐมีหน้าที่ป้องกัน สืบสวน ลงโทษ และปิดกั้นการสมรู้ร่วมคิด

ข้อมูลเชิงลึกของมาร์ชว่าทูนจะสนับสนุน “ความวุ่นวายและความขัดแย้ง” เมื่อคาดหวังคำอะไรที่ไม่ธรรมดาไม่ใช่คำเปรียบเปรยที่นี่ — มันเป็นคำเตือนเกี่ยวกับแรงจูงใจ ในที่ซึ่งผลตอบแทนทางการเงินมหาศาลและการบังคับใช้กฎหมายอ่อนแอ ตลาดจะพยายามใช้ประโยชน์จากความรุนแรง วิธีแก้ไขนั้นง่าย แม้จะยากทางการเมือง: บังคับใช้กฎหมายระหว่างประเทศ ปิดกั้นการเงินและการประกันที่ทำให้โครงการนี้เป็นไปได้ ดำเนินการรับผิดชอบทางอาญา และรักษาหน้าที่ของอนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในการป้องกัน

แหล่งอ้างอิง

- เบน-กูเรียน, ดาวิด. จดหมายถึงลูกชาย, 5 ตุลาคม 1937.

- ไวต์ซ, โยเซฟ. ไดอารี่, 20 ธันวาคม 1940, กองทุนแห่งชาติยิว.
- เบน-กูเรียน, ดาวิด. คำปราศรัยในช่วงนัคบะ, 1948.
- ใบปลิวพรรคคิคุด, “การเตรียมการสำหรับการตั้งถิ่นฐานในภาษา,” ตุลาคม 2024.
- เบชาเลล สโมทริช, รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง, คำแถลงในการประชุมอสังหาริมทรัพย์ในเทลอาวีฟ, 17 กันยายน 2025.
- อิตามาร์ เบน-กวีร์, คำแถลงในการประชุม “ตั้งถิ่นฐานในภาษา,” ตุลาคม 2024.
- ดานิเอลา ไวส์, ความเห็นของกลุ่มผู้ตั้งถิ่นฐานนาฮาลา, 2024–25.
- โดนัลด์ ทรัมป์, การแถลงข่าวกับเนทันยาฮู, 4 กุมภาพันธ์ 2025; สัมภาษณ์กับ Fox News, 10 กุมภาพันธ์ 2025.
- จาเร็ด คุชเนอร์, งานที่ฮาร์วาร์ด, กุมภาพันธ์ 2024; ปรากฏซ้ำในสื่อ, กุมภาพันธ์ 2025.
- แผนร่วมสหรัฐ-อิสราเอล, รายงานของ Washington Post, 31 สิงหาคม 2025; เอกสารบริหารของ ทรัมป์, 1 กันยายน 2025.
- อนุสัญญาการป้องกันและลงโทษอาชญากรรมการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์, 1948.
- อนุสัญญาเจนีวาฉบับที่สี่, 1949.
- กฎบัตรสหประชาชาติ, 1945.
- กฎหมายโรมของศาลอาญาระหว่างประเทศ, 1998.
- ICJ, ผลกระทบทางกฎหมายของการสร้างกำแพงในดินแดนปาเลสไตน์ที่ถูกยึดครอง, ความเห็นที่ปรึกษา, 2004.
- ICJ, การประยุกต์ใช้อนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ (บอสเนียต่อเซอร์เบีย), คำตัดสิน, 2007.
- ICJ, การประยุกต์ใช้อนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ (แอฟริกาใต้ต่ออิสราเอล), มาตรการชั่วคราว, มกราคม 2024.